

Poštni Glasnik

Glasilo Obl. organizacije pošt., telegr. in telef. uslužbencev v Ljubljani.

Letnik VIII.

V Ljubljani, dne 11. avgusta 1928.

23. številka.

Pošta in poštna organizacija v Sloveniji.

(Referat predsednika OPO Jos. Jakšeta na kongresu Saveza v Beogradu 12. julija 1928.)

Srečen sem, da morem kot predstavnik slovenskih ptt. uslužbencev pozdraviti ta kongres, na katerem se proslavlja 10-letnica naše edinstvene organizacije. Srečen sem, da morem v tem trenutku naglasiti, da je Slovenija in ljubljanska organizacija od vsega početka, od prvega dneva osnovanja tega Saveza najaktivnejše sodelovala v Savezu. Na prvem, na vsakem in na tem desetem kongresu vidite delegate iz Slovenije, ki budno spremljajo delo naše organizacije, ki visoko dvigajo zastavo bratrskega edinstva in ki so bili vedno steber Saveza. Na žalost, prišlo nas je samo šest, rado bi jih pa prišlo šestkrat šest, pa niso mogli priti zaradi **pomanjkanja osebja**, ki se v nobeni direkciji tako strašno ne občuti kakor v ljubljanski. Takoj pa moram priznati: ne po krivdi ljubljanske direkcije, ampak po krivdi poštne in državne uprave v obče, ki ne vodi računa o potrebah napredne in industrialne pokrajine kakor je Slovenija. Nekateri ljudje v ministrstvih in v glavni kontroli vidijo samo neke pogrešno v proračun vnešene številke, pa na osnovi teh teoretskih števil, ki nimajo nikake zveze z živim praktičnim življenjem ptt. stroke, zapojo vsakili toliko mesecev staro odvratno pesem: **redukcija, redukcija, redukcija...**

Naša organizacija ni nikdar poznala demagoštva. Zato tudi danes tukaj in s tega mesta jasno in odkrito povemo vsem merodajnim faktorjem v tej državi: **Preveč držav. uslužbencev ima kraljevina SHS! Preveč je proračun obremenjen s pokojninami! Preveč je nepotrebnih in neuporabnih ljudi, ki prejemajo denar iz državne blagajne! Zato imamo pravico, da tudi odkrito povemo: ne sme se varčevati na nepravem mestu! Na onem mestu, kjer se navidezni prihranek izkaže v resnici kot silni minus tudi za državno blagajno, če se že ne upoštevajo najprimitivnejša socialna in človečanska načela. Ne moglo in ne smelo bi se črtati in reducirati v ljubljanski direkciji, katera ima okoli 360 pošt, pa z dnevničarji in nadničarji vred komaj 1800 uslužbencev, **torej vsa Slovenija manj kakor sam Beograd!** Ne smelo bi se tako delati iz strokovnih, iz humanih in iz državnih interesov!**

Toda vendar se tako dela. V Sloveniji ni pravega naraščanja ptt. stroke že od leta 1920 dalje. Prej je bilo sprejetih nekaj pripravnikov III. kategorije, zdaj je pa že dve leti tudi III. kategorija hermetično zaprta. O naraščanju v II. kategoriji ne more biti govora. Res, tudi v letošnjo poštno šolo je ministrstvo sprejelo nekaj pripravnikov II. kategorije, toda za vso kraljevino samo 40 in od teh 40 **cela dva Slovenca!** Vsako leto odpade z upokojitvami, smrtjo, ostavkami in odpustom okrog 5% osebja. Odkod potem nadomestilo? Polovica od nikoder, druga polovica pa se nadomešča z **dnevničarji**.

Prišli smo do besede, ki pomeni **sramoto** za našo upravo in za stoletje, v katerem živimo. Že sama beseda dnevničar pove, da so to pomožni organi, sprejeti in plačani na dneve. Institucijo dnevničarjev poznajo tudi druge poštne uprave, toda v civiliziranem inozemskem svetu se uporabljajo dnevničarji

samo za čas potrebe (v seziji, ob velikih praznikih itd.) ali za neke začasne, manj važne posle. V naši državi stoji ta stvar tako-le: v nekih pokrajinah služi beseda dnevničar lahko za psovko, ker pomeni volilne priganjače, protekcioniste ali še kaj hujšega. V naših krajih pa se uporablja dnevničar na **sistemiziranem mestu**, naš dnevničar stalno zamenjuje uradnika I., II. ali III. kategorije odnosno poduradnika. Ima predpisano šolsko izobrazbo in vse zakonske pogoje, stalno opravlja stalno uradniško službo, izmenjava se v službi s tovariši - prevedenimi uradniki, on pa je in ostaja dnevničar, s polno odgovornostjo, z istimi dolžnostmi kakor uradniki ali zvaničniki, a z manjšimi prejemki, brez napredovanja v skupine in stopnje, brez pravice do pokojnine in sploh brez vsakega izgleda za bodočnost.

Toda niti teh bednikov ne sme direkcija več sprejemati. Promet raste, osebje se reducira, **kako moremo vzdržati?** Do letos smo največje vrzeli mašili z dnevničarji. Pred 4 meseci je ministrstvo reduciralo še dnevničarje in odredilo, da ne sme direkcija niti enega dnevničarja več sprejeti v službo. Kako vzdržujemo zdaj promet? Gospoda, vzdržati moremo s pomočjo **socialnega skandala**, da se jemljejo v službo kot polnozaposlene moči **brezplačne vežbanke, zastonski volonterji!** Toda te vežbanke nimajo več kaj vežbati, ker so že 10, 12, 14 in več mesecev v poštni službi, delajo vsakojake uradniške posle, in to skozi leto dni brez vsake pare plače, brez i besede hvala, ampak samo z upanjem in čakanjem, da se vendar odpro kakšna mesta in da bodo sprejete. To je sramota brez primere! **Nemoralno je delati zastonj**, nemoralno je zaposlevati ubožice mesece in leta brez vsake nagrade!

Toda, spoštovana gospoda in dragi tovariši, **niti to še ni najhujše!** Ti reveži so imeli do danes namesto denarja čakanje in namesto kruha upanje ter so vsaj videli, da ni bil v zadnjih mesecih res nihče sprejet v poštno službo niti kot dnevničar. Čakale so še dalje v upanju, da se enkrat vendar odpre vsaj nekaj mest in da bodo sprejete v službo za dnevničarke, četudi imajo kvalifikacijo za II. ali III. kategorijo. Toda v zadnjih dneh se je zgodilo nekaj, preko čegar ne morem preiti na dnevni red. Neki sekretar ljubljanske direkcije, kateri je bil lani s polno službeno dobo upokojen, je bil pred nekaj dnevi **postavljen za dnevničarja** na direkciji s 1200 Din mesečne nagrade. Ta uradnik je samec in **dobiva torej večjo pokojnino kakor je znašala njegova aktivna plača!** Vrhu tega ni niti nadomestljiv niti nepogrešljiv, ampak ravno nasprotno. Vendar ga je ministrstvo na pobudo političnih ljudi postavilo za dnevničarja vzlic temu, da je bilo na stotine mladih, brezposelnih prosilcev s šolsko izobrazbo in vzlic temu, **da dela v področju ljubljanske direkcije 100 brezplačnih vežbenikov**, ki ne morejo biti postavljeni za dnevničarje. En nepotreben in že enkrat plačan upokojenec je bil nastavljen, a vežbeniki, ki že leto dni in več **delajo tlako poštni upravi**, so pa zopet ostali brez mesta in nagrade.

Oprostite gospoda, da se zadržavam tako dolgo pri tem žalostnem poglavju. Toda nisem mogel niti hotel preiti preko tega nehumanega, nesocialnega in nekulturnega dejstva. Mnogo je teženj, ki bremene ptt. osebje, toda vem, da se bodo teh bremen doteknili posamezni govorniki za meno. Zato bom v drugih stvareh bolj kratek, dočim sem hotel na današnjem jubilejnem kongresu položiti glavni poudarek v te nezdrave in nesocialne metode, ki so na škodo službi, stroki in državi. Organizacija mora v tem pogledu bolj energično izstopiti. Sploh mora ta organizacija bolj aktivno zavzeti se za dobrobit svojega članstva. Ni svrha organizacije, gledati v preteklost, ampak skrbeti za sedanost in imeti izdelane smernice za prihodnost. Nič več ni aktualno, sedeti na lavorikah II. kategorije, ampak treba je skrbeti, da članstvo na teh lavorikah ne pogine. Savez se mora bolj brigati **za nižje uslužbence**, za zvaničnike, služitelje in dnevničarje. Nikdar se ne sliši od uprave Saveza beseda **pogodbeni poštar**. Vem sicer, da teh pomilovanja vrednih uslužbencev v nekih direkcijah do danes še ni, toda Savez je in mora biti **vseobči**. Savez je v Kranjski gori in v Bitolju, v Senti in Dubrovniku. Zato se mora slišati glas pomoči potrebnega člana Saveza po vsem ozemlju Saveza, to je po vsej kraljevini Srbov, Hrvačev in Slovencev!

Pred štirimi meseci smo izdelali osnutek novega pravilnika o **pogodbenih poštah**, katerega je izročila posebna deputacija iz predsednika Saveza g. T. Jovanovića in pogodbenega poštarja iz Andrijevcv g. N. Tkalca ministrstvu. Do danes se še nič ne ve, kako stoji s tem živlenskimi vprašanjem naših pogodbenih poštarjev. Prosim Savez, da nas v prvi vrsti obvesti, ali in kako je rešeno to vprašanje, a v drugi vrsti, če se ni še nič storilo, da se pri ministrstvu z vso silo zavzame, da se izpremeni ta pravilnik, ki pomeni sramoto za poštno upravo v 20. stoletju.

Dalje nikakor ni pravilna praksa, kakršne se poslužuje poštna uprava z **nižjimi uslužbenci**. Ni dovolj, da se izdajajo uredbe o 8-urnem delavniku, ko pa mora ponekod delati osebje po 10 in 12 ur na dan. Ni dovolj, da se izdajajo pravilniki o službeni obleki, ko pa prizadeti uslužbenci ne dobivajo obleke in čevljev v redu in ob pravem času. Najhujše so pa prizadeti oni zvaničniki in služitelji, ki niso imeli dne 1. aprila 1927 še treh let službe, pa so postali dnevničarji. Savez in vse oblastne organizacije so bile takoj dvignile svoj glas proti temu, da so v ptt. službi dnevničarji. Res, zloglasni člen 306 lanskega fin. zakona se je z letošnjim finanč. zakonom izpremenil, toda poštna uprava stavlja v pogledu prevedbe dnevničarjev tem uslužbencem take težkoče, da je ta prevedba za uboge dnevničarje naravnost udarec.

Trajno žalostno je poglavje o **napredovanju** osebja ljubljanske direkcije v višje skupine. Vam vsem je že iz vsakoletnega referata predsednika ljubljanske organizacije znano, kakšna razlika vlada v prečanskih direkcijah med enim in drugimi uradniki II. kategorije. V naši direkciji so se prilike toliko izboljšale, da ima sedanja uprava direkcije več razumevanja za najnujnejše potrebe svojega osebja, sedaj pa je zavora v Beogradu. Naši predlogi leže v ministrstvu po več mesecev, včasih sko-

ro vse leto. Tako leži tudi zadnji predlog za napredovanje uradnikov z 20 do 30 službenimi leti že od meseca aprila v ministristvu. Z malo dobre volje, z malo razumevanja, kaj in kakšno je delo, ki ga to osebje opravlja, bi mogel biti celoten predlog že davno podpisan tak, kakršen je bil predložen. Prišla je vladna kriza, zdaj lahko prizadeto osebje čaka Bog ve doklej, da dobi z veliko mujo po 30 letih ono, kar imajo tovariši v tukajšnjih direkcijah po 12 letih brez nadaljnega.

Take in podobne pritožbe našega članstva ste slišali vsako leto s tega mesta. Vendar pa je neka razlika: prejšnja leta je izpadla večina naših pritožb tako, da je imel predsednik Saveza pri odgovarjanju lahko stališče. Točko za točko naših pritožb je pobil, češ, krivda je pri direkciji. Resnica, tako je tudi bilo. Ali — hvala Bogu! — na čelo naše direkcije in njenega personalnega odseka so prišli ljudje, ki niso samo strokovnjaki, ampak tudi ljudje. Na žalost pa je danes zapreka v nesmiselnem centraliziranju upravnih poslov, ki je od največje škode za stroko, službo in personal.

Delo ljubljanske organizacije se je v prošlem poslovnem letu osredotočilo na zedinjenje vseh ptt. uslužbencev v eno skupno edinstveno organizacijo. Znana vam je žalostna razcepljenost slovenskih tovarišev, ki se dele po kategorijah, skupinah in predizobrazbi na različna društva ter s tem slabe skupno odporno moč. Glavni cilj naše organizacije je bil, da udušimo čim več separatističnih društev in da ujediniimo čim več slovenskih ptt. uslužbencev v oblastno organizacijo in po njej v Savez. Naš dosledni trud ni bil čisto brez uspeha: od 10 poštinskih društev, ki so obstajala v Sloveniji, so danes le še štiri. Za trdno pričakujemo, da bo v nekaj letih tudi pri nas zavladovala tista sloga, ki je nam vsem skupaj tako zelo potrebna in ki se tako lepo očituje v drugih pokrajinah. Zaradi ravne linije, ki jo hodi naša organizacija brez ozira na levo in desno, je sicer izgubila OPO v zadnjem poslovnem letu polovico nižjih uslužbencev, vendar pravična in poštena stvar zmaguje: že danes je zopet okrog 1300 slov.

ptt. uslužbencev - zavednih tovarišev in tovarišic pod okriljem enotne in edinstvene organizacije.

Težki so časi, težka je borba, toda izšli bomo iz nje kot zmagovalci, ker nas vodi duh edinstva, duh bratstva in ljubezni ne samo v teoriji, ne samo na jeziku, ampak pravi duh ki mora prevevati stanovsko organizacijo. Z eno besedo: preveva nas duh našega voditelja in predsednika **Tome Jovanovića**, ki je največji ideolog in najiskristaliziranejši deravec na organizacijskem polju. Zato so danes ob desetletnici Saveza naše oči uprte samo v eno svetlo točko, okoli katere zatonne vsi ostali, četudi zaslužni člani uprave Saveza. Na ono svetlo točko, ki je kakor luč iz Sve-tega pisma, ki je bila začetek, iniciator, voditelj in prvi delavec v naši edinstveni organizaciji. Kdo je Savez, kdo organizacija poštarjev? Na vse je samo en odgovor: **Toma S. Jovanović!**

Pa kakor stojimo mi za Savezom, tako se more Savez vedno naslanjati in zanesti na ljubljansko oblastno organizacijo in na svoje slovenske člane. Kakor je Slovenija v političnem življenju, v nacionalnem in državnem pogledu in sploh v vsem javnem udejstvovanju steber naše kraljevine, ki nikdar ne popusti, pa naj se zgodi karkoli v tej državi, tako je slovenski poštar, tako je naša oblastna organizacija ona, na katero sme in more uprava Saveza vselej in povsod računati. Zato naj bi se ta ozka duhovna vez med nami in Savezom tudi na zunaj manifestirala. Drugo leto slavimo desetletnico obstoja naše oblastne organizacije. To obletnico našega dela in boja nameravamo obhajati kar najbolj slovesno in pomembno. Zato predlagam in priporočam, da kongres sklene, da naj se vrši prihodnji, t. j. enajsti kongres Saveza v **Ljubljani** zaeno s proslavo desetletnice ljubljanske organizacije. Naj se enkrat tudi v kulturnem srcu Slovenije — v Ljubljani glasno čuje ono, kar je v srcu vsakega slovenskega poštarja, glas: **živel Savez, živelo edinstvo poštne organizacije, živeli njeni dosmrtni predsedniki Toma Jovanović!**

Poštni kongres.

(Nadaljevanje.)

1. Poročilo upravnega in nadzornega odbora. To poročilo je obsegalo delovanje, uspehe in neuspehe Saveza od njegove ustanovitve pa do desetega kongresa. Dohodki Saveza so znašali v zadnjem poslovnem letu 521.378 Din. Celokupno premoženje in nepremično premoženje znaša 1.993.348 Din. Večina tega premoženja je naložena v domovih, zemljiščih in nepremičninah sploh.

2. Referat o posebnem zakonu za ptt. stroko: Uprava Saveza je v prejšnjih desetih letih potrošila največ svojih duševnih in fizičnih moči v prvi vrsti v to svrhu, da bi dokazala merodajnim faktorjem, kako nujno je potreben poseben zakon za našo stroko in osebje. Vsi dosedanja poštinski ministri so obetali izpolniti nade in zahteve organizacije in z gotovostjo zatrjevali, da se bodo takoj lotili tega vprašanja. Toda vse obljube, ves naš trud je ostal brez uspeha; stroka in osebje vse do danes še ni dobilo svojega zakona. Izvestni ministrski referenti iz egoističnih razlogov namenoma odlašajo z donošenjem tega prepotrebne zakona samo zato, ker ne žele in ker ne gre v njihov račun, da se izkoplje stroka iz nezasišane kaosa in da se izpolnijo osebju nade na boljšo bodočnost in zadovoljnejše življenje.

Današnji kongres mora z vsem poudarkom naglasiti, da naša poština uprava v vseh teh desetih letih ni bila sposobna, da izdela za našo stroko in osebje moderen zakon, ki bi bil koristen za napredek stroke, države in naroda in ki bi ustregel delicatnim zahte-

vam službe in uslužbencev. Na večkratno zahtevo naše organizacije se je pojavil pred nekaj meseci kot poizkus neki zakonski načrt, ki pa ne odgovarja socialnemu duhu v čisto strokovnem pogledu, ter je izšel iz rok nestrokovnjakov. Ti so se mučili, da s pomočjo tujega strokovnjaštva in po prebrskanju tuje strokovne literature uredijo in zveze posamezne uredbe in predložijo to javnosti kot svoje rafinirano strokovno delo. Gospodje „strokovnjaki“ namenoma niso upoštevali, da je treba imeti pri izdelavi takega zakonskega načrta pred očmi dva elementa: izkustvo, pridobljeno s prakso in potrebno teorijo, v obeh slučajih pa popolno strokovno naobrazbo. V tem pogledu so bili projektantje zelo pomanjkljivi, zato je njihov načrt zakona enostranski. Ta načrt ne vodi k moderniziranju stroke in ne govori nikjer o pravicah delovnega osebja. Načrt nima niti jasnih in preciznih odredb o dolžnostih in pravicah funkcionarjev stroke niti se ne dotakne njihovega socialnega in materialnega položaja, njihove strokovne šole in izobrazbe. Torej jim ni bil znan niti zakonodavčev ideal: do potankosti napredna in urejena stroka, primerno in precizno delo strokovnih ljudi v strokovnih poslih, ki jih vrše na sekunde, minute, ure, dneve in noči, — stalno, neprestano, kar vse predstavlja danes nekaj najdragocenejšega, nekaj, kar se glede na prilike, v katerih se nahaja danes naša država, nikdar ne more popolnoma nagraditi. Pri izdelavi takega zakona bi se ne smelo na

PETETEFILM.

Na neki veliki pošti so tla v uradnem lokalu že skrajno umazana in potrebna očiščenja. Toda kako in s čim naj se očistijo? Čas za »fasungo« iz uradnega pavšala nastopi šele čez tri mesece. Kaj storiti? Iznajdljivi kontrolni uradnik pozove službojoče osebje, da zbere določeni večji znesek za nabavo olja. Vsak uslužbenec žrtvuje nekaj iz svojega denarja, da se spravi umazarija iz urada.

Vprašamo slavno pošto upravo, ki dela s stotilijonskim letnim dobičkom: Ali res nima na razpolago tistih dinarjev, da bi se mogli uradni prostori očistiti ob vsakokratni potrebi in ne samo v fiksno določenih terminih? Ali smo res že tako daleč prišli, da mora za čiščenje uradnih prostorov plačevati uboga uradniška para, če neče poginiti v prahu in nesnagi? Ali ni sveta dolžnost naše uprave, da skrbi za najdražje, kar imamo, za naše zdravje?

noben način pozabiti na take državne uslužbence, še manj pa se sme dopustiti, da bi bili pri izvrševanju tako delicatne, za državo, narod in človeško družbo tako koristne službe — gladni, golji in bosi. To bi bilo gaženje osnovnih socialnih pravic in principov, po katerih pripada človeku za vse vestno izvršene posle tudi pošteno plačilo. Spoštovanje teh principov zadovoljuje tudi socialno pravičnost, dokazuje pa jasno tudi višino državne morale. Poleg tega vzbuja in utrjuje vero v državno moč, iz česar mora rezultirati naše zaupanje v vrhovno državno upravo, da hoče ta čimprej preurediti našo stroko z idealnim zakonom in jo postaviti kot realno državno in družabno ustanovo na njeno pravo mesto v državni hierarhiji.

Tako preurejena stroka bo s pridom služila narodu in človeštvu kot najdovršenejša vzgojna organizacija dela, ki je namenjena najfinjšemu in najhitrejšemu izražanju državne in ljudske misli. Uslužbenci pa, ki služijo tej stroki in vrše tako delicatne posle, ne smejo biti izpostavljeni nesigurnosti in materialni bedi, ki jo potencirajo ravnodušni izkoriščevalci poštne uprave. Ti izkoriščevalci so glavna ovira ne samo pri izdelavi posebnega zakona, nego sploh vsakega napredka stroke in osebja.

K temu referatu so govorili: predsed. sarajevske Obl. organiz. Pavle Milojević, ki priporoča za doseg tega cilja energično akcijo. Za to vprašanje je treba zainteresirati vlado in politične stranke. Sedanji splošni uradniški zakon nikakor ne more zadovoljiti ptt. uslužbence, ker se njihova služba temeljito razlikuje od službe drugih drž. nameščencev.

Tov. Milković (Novi Sad) pravi, da sedanji uradniški zakon favorizira samo višje funkcionarje, medtem ko pozna ostale drž. uslužbence samo v poglavjih, ki govore o dolžnostih. Tiste bore pravice, ki jih je še dajal, so polagoma okrnili razni finančni zakoni. Boriti se moramo zato z vsemi razpoložljivimi sredstvi za svoj poseben zakon.

(Dalje prihodnjič.)

Ne more se prištevati k zavednim slovenskim pošt-nim nameščencem, kdor ne podpiše deleža za Poštni dom.

Razne objave.

PREDSEDNIK SAVEZA PRI POŠTNEM MINISTRU.

Vse oblastne organizacije so prejele od Saveza ppt. uslužbencev v Beogradu pod števil. 61 od 1. avgusta 1928 sledeči dopis:

Danes je predsednik našega Saveza izročil g. ministru pošte in telegrafa resolucijo in vse važne referate z desetega kongresa. Predsednik je z znano strokovno zgovornostjo razjasnil upravičenost iznešenih zahtev v resoluciji in referatih. Gospod minister je brez prekinjenja poslušal analitično razlaganje našega predsednika. Ko je predsednik končal svoj naglasni govor, je došel kratek, ljubezniv in topel odgovor gospoda ministra pošte: »Ne obetam, upam pa, da boste zadovoljni. Izvolite tudi ob drugih prilikah do mene, Vaš prihod mi je prijeten, ker se želim upoznati s potankostmi ppt. stroke...«

Naš predsednik se je ob slovesu globoko zahvalil gospodu ministru na tako lepi državniški gesti in na pažnji, ki jo je pokazal tako napram delovnemu strokovnemu osebju, kakor napram naši organizaciji.

O tem se obveščajo vse oblastne organizacije in podobori radi znanja.

S tovariškimi pozdravi!

Tajnik: **Predsednik:**
Liuba M. Petrović. Toma S. Jovanović.

ZA NABAVLJALNO ZADRUGO — 20 DIN.

Kar je dnevno časopisje pretečeni mesec napovedovalo, to smo 1. avgusta t. l. tudi doživeli.

Atentati na naše raztrgane žepe se nadaljujejo, da se tem veličasneje proslavi desetletnica enakosti, bratstva in svobode...

Tudi ljubezen do domovine gre skozi želedec. To smo občutili vsi v svetovni vojni, posebno bojovníki na fronti. Ko je bila sila do vrhunca, so rekli Bošnjaki: »Brez ruma ni šturma!«

Po sličnem gestu se bomo pričeli prav kmalu ravnati državni uslužbenci: »Brez dela ni jela«, če se bo tako nadaljevalo ad infinitum kakor se je pričelo. Odkrito povedano, prišli smo z dežja pod kap. Naj reče kdo kar hoče, vsakdo mora pripoznati, da je v vsaki drugi državi za državne uslužbenke veliko boljše preskrbljeno, kakor pri nas, pa naj si bode iz kateregakoli stališča. Socialnega čuta, srčne kulture ne pokaže nobena vlada. Pa kako naj zahtevamo od naših vlad socialnega čuta in srčne kulture, ko smo pa Balkanci. Malo preveč zahtevamo!

V tistem letu Gospodovem, ko so se ustanovljale »nabavljalske zadrug«, je prišel glas od zgoraj, da morajo za te zadrug prispevati vsi, ki so v državni službi. Od takrat dalje, ko so pričele te zadrug poslovati, se nam cedi mleko in med iz ust. Vsega imamo v izobilju toliko, da je prišel finančni minister do zaključka, da noče biti povzročitelj naše smrti, ki mora vsak čas nastopiti, ker smo se preobjedli nabavljalskih dobrot. Zato bomo plačevali v mesečnih obrokih uradniki po 10 Din, zvaničniki in služitelji pa po 5 Din v nenasitno žrelo nabavljalskih zadrug.

Enkrat smo že odplačevali to dobroto. O tej dobroti smo samo slišali, videli in okusili je pa do danes nismo. Če jo je kdo, naj se javi, da bo vsaj ena izjema. Mi živimo preko te zadrug in obstojamo še danes brez njene pomoči; tam doli pa brez tega zaupnega zavoda ne morejo živeti, ker niso vajeni, kaj je realno življenje, ker ne vedo, kaj je poštenje.

V listih sem čital, da je Glavna kontrola, ki je vrhovno računsko sodišče za vse dr-

žavne in oblastne proračune in račune, ugovarjala temu samovoljnemu postopanju finančnega ministra, ker je ta odbitek protizakonit. Pa kakor izgleda, se bo moralo tudi najvišje računsko sodišče umakniti nenasitni zmiji. Enkrat povodenj, enkrat zadruga, kaj pride za tem, to sam Bog ve. Ali ne bi bilo bolje za nas, da nam to, kar nam mislijo še vzeti pod različnimi krinkami, vzamejo itakoj in enkrat za vedno?

»Skozi nacionalnost v internacionalo« bomo prišli, tako se je razpravljalo na kongresu. Prav tako, da pridemo v stik s tovariši držav, ki imajo na ščitu zapisano: »državni uslužbenci so steber države«. Po njih država процvita, po njih pa tudi pada. Prišli bomo v stik s tovariši modernih držav, zdravih in naprednih načel, socialnega čuta in srčne kulture. Videli bomo, kaj je državni uslužbenec. Ali ne bo zeval nad nami in njimi globok prepad s tankimi »cvetkamdobrotami«, da se z njimi ne more ponášati nobena druga država za državne uslužbenke? Po desetih letih ujedinjenja bi morali pokazati evropsko in ne balkansko sliko...

Vsaka nabavljalna zadruga je danes popolnoma brez pomena. Za nas podeželske uslužbenke je bila že pri svojem rojstvu. Zato je nekaj čisto naravnega in se nas po vseh človeških zapovedih siliti ne more, da bi plačevali za nekaj, od česar nimamo nobene koristi. Zato prenehajte z modernim pljačkanjem, ker nas je sram takega početja pred modernimi državami. *Ja.*

ODTEGLJAJI DNEVNIČARJEV ZA ZAVAROVANJE.

V mesecu juliju se je dnevničarjem odtegnilo za bolezensko zavarovanje veliko več, kakor po navadi. Umljivo je, da je rodilo to med prizadetimi uslužbenci veliko razburjenje in neupravičeno napadanje na direkcijo. Vzroka visokemu odtegljaju je iskati v novem načinu zavarovanja, ki ga je predpisal finančni minister s pravilnikom DR br. 23.253 od 22. februarja 1928 (»Uradni list« št. 23). Po tem pravilniku mora biti **vsak državni dnevničar zavarovan zoper bolezen, za onemoglost, starost in smrt.** Okrožni urad je seveda na podlagi tega pravilnika tudi **zvišal odbitke zavarovancem.** Navodila, koliko naj se po novem odteguje dnevničarjem, je prejela direkcija toliko prepozno, da je lahko šele sedaj izvršila novo zavarovanje, ki teče od 1. aprila 1928. Dnevničarjem z mesečno nagrado 900 Din je odtegnila direkcija 135 Din 44 par. Da bo vsakemu jasno, kako nastane ta svota, bomo specifikirali posamezne odbitke. Pri spevek za novo zavarovanje znaša 38.25 dinarjev. Razlika med prejšnjim zavarovanjem in novim od aprila do julija 44.88 (ta odbitek se ne bo več ponavljal) in obrok zavarovanja za pejsnje leto (skozi 8 mesecev) 41.31 Din. Za zavarovanje plača dnevničar z 900 Din plače 124.44 Din. Ako pribijemo 11 Din davka, dobimo pravilni odtegljaj 135.44 Din.

Direkcija je vsakemu odtegnila samo to, kar mora odtegniti in je vsako razburjenje na račun direkcije neupravičeno. V bodoče se bo odbitek zmanjšal za razliko med stari in novim zavarovanjem in stvar bo potem v redu. Ko poteče osem mesecev, odpade tudi plačevanje lanske zavarovalnine, tako da bo plačal kesnje dnevničar z 900 dinarjev mesečne nagrade samo 38.25 Din na mesec.

POŠTNI DOM.

Za zgradbo poštnega doma so nam nadalje poslali tovariši in tovarišice ter poštni uradi sledeče zneske kot izkupiček za prodane dinarske bloke:

Dular Jože 900 Din, Semen Mara 80 Din, Remic Marija 407 Din, Kratochvil Ana 80 dinarjev; vsi p. t. uradniki na Ljubljani 1. Pošte: Murska Sobota 1621 Din, Celje (tov. Gamš na račun) 2000 Din, Maribor 2 — 200 Din, Boštanj 80 Din, Ljubljana 4 — 500 dinarjev, Zidani most 10 Din, Loka pri Zidanem mostu 2 Din, Rajhenburg 10 Din, Videm pri Krškem 38 Din, Rimske toplice 8 dinarjev, Štore 93 Din, Sv. Jurij ob j. žel. 112 Din, Grobelno 196 Din, Šmarje pri Jelšah 130 Din, Podčetrtek 95.50 Din, Rogatec 400 Din, Ponikva 10 Din, Poljčane 300 Din, Studenice p. Poljč. 100 Din, Konjice 37 Din, Zreče 2 Din, Slov. Bistrica 840 Din, Pragersko 117 Din, Rače 75 Din, Fram 80 Din, Slivnica p. Marib. 100 Din, Pesnica 80 Din, Sv. Jakob v Slov. gor. 10 Din, Sv. Jurij v Slov. gor. 50 Din, Sv. Lenart v Slov. gor. 50 Din, Sv. Benedikt v Slov. gor. 20 Din, Ruše 45 Din, Selnica 50 Din, Fala 10 Din, Ribnica na Poh. 22 Din, Muta 200 Din, Vuzenica 160 Din, Dravograd 112 Din.

Vsem in vsakemu, ki so pripomogli do teh visokih zneskov in tako največ pripomogli k pravemu gradbenemu kapitalu, ker drugo so povečini deleži, izreka zadruga »Poštni dom« iskreno zahvalo.

V prihodnji številki objavimo tretjo serijo.

GOSPODARSKA ZADRUGA.

Premog iz rudnika »Peklenica«. Ker se je odzvalo na naše okrožnice in poziv premalo reflektantov za pekleniški premog, je načelstvo sklenilo, da tega premoga letos ne bo naročilo. Prosimo vse reflektante na pekleniški premog, da vzamejo to na znanje in svoje naročilo prihodnjo pomlad obnove. Zadruga bo kakor doslej tudi nadalje dobavljala članom samo trboveljski premog. Pri tej priliki ponovno opozarjamo člane v Ljubljani da **pravočasno naročajo premog in drva.** Kdor more naj naroči premog še ta mesec, ko je vreme lepo in suho ter ga lahko na željo promptno dostavimo. V jeseni bo pomanjkanje vagonov ter bodo morali člani čakati na premog po več tednov. Isto je z drvami. Naročajte jih sedaj, ko je vreme lepo in so drva suha, v jeseni bo dostava radi deževnega vremena znatno trpela. Opozarjamo člane, da imajo lepa, mehka, suha drva na razpolago ter jih dostavljamo članom tudi v manjši količini in to ob priliki, ko jim dostavimo trda drva. Od 1. septembra dalje zadruga ne bo mogla prevzeti nobene obveznosti glede točne dostave premoga, če član ni naročil premoga pravočasno, t. j. vsaj 14 dni preden ga rabi. — Gospodarska zadruga poštinih nameščencev, r. z. z o. z. v Ljubljani.

»DOBROTA«.

obsmrtno podporno društvo poštinih nameščencev, obvešča svoje člane, da je v drugem četrtletju tekočega leta nanovo pristopilo 303 rednih in 31 izrednih članov, skupaj 134 članov. Izstopili so v tem času 3 člani. 2 od teh sta umrla, 1 pa je bil izključen po čl. 7 pravil. Dne 31. junija t. l. je štelo društvo 2302 rednih in 321 izrednih članov, skupaj 2623. — Umrla so: Sdolšek Ivan v Mariboru in Drevenšek Andrej v Ptuj. N. v m. p.! Njih preostalim je društvo izplačalo po 5000 dinarjev podpore. — S 1. julijem t. l. je društvo zaključilo sprejemanje nad 45 let starih članov v skupino B. V to skupino se je vpisalo čez 1150 članov. Obsmrtna podpora iz te skupine znaša že sedaj 5750 Din, skupaj s podporo iz skupine A 10.750 Din. Lepa pomoč! — Upamo, da naraste število članov v skupini B najmanj na 1500. V tem primeru bo znašala skupna podpora iz obeh skupin 12.500 Din. Tovariši, ki še niste pri »Dobroti«, zganite se! Prvo podporo iz skupine A in B v znesku 10.500 Din smo izplačali dne 5. julija t. l. tovarišu Dragotinu Ocepku v Mariboru po smrti soproge Elizabete Ocepke, ki je bila član »Dobrote« od 1. julija 1925. Članom skupine B razpošiljemo društvene izkaznice tekom prihodnjega meseca.

To in ono.

Sestanek OPO na Bledu dne 5. avgusta je nad vse lepo uspel. Doslej še ni bilo na Gorenjskem takega sestanka. Prišlo je 42 tovarišev in tovarišic z vseh strani Gorenjske. Neprijetno se je opazilo, da ni bilo nikogar iz Tržiča, nobenega uradnika iz Radovljice in nobenega nižjega uslužbenca iz Kranja. Poročala sta predsednik Jakše in odbornik Boh. Glavne težnje nižjih uslužbenec je navedel v drastičnih primerih tov. France Reichman, zvanikiški pošte v Radovljici.

Strokovni članek o telefonih bi potrebovali, ker uredništvo želi, da bi bil „Poštni glasnik“ od 1. septembra posvečen telefonij in telefonistkam. Prvevrsten krajši članek honoriramo po 50 par, drugič po 40 par od vrste. Poslati je najkasneje do 20. avgusta na uredništvo „Poštnega glasnika“ v Ljubljani.

Prostovoljne prispevke za Oblastno organizacijo so darovali: Ivan Škrlec, upok. upravnik pošte Sv. Tomaž pri Ormožu, 100 Din, Jerica Grizold, upravnica pošte Ruše, 100 Din, Ljudmila Rek, upravnica pošte Stari trg pri Rakeku, 100 Din, Ana Nieferrall, upravnica pošte Velenje, 50 Din in Ana Rihteršič, upravnica pošte Lukovica, 5 Din. Ključemo: pristrčna hvala in živeli naši požrtvovalni in zavedni upravniki!

Finančni uspehi poštne reklame. Finančni uspehi poštne reklame na Nemškem rastejo od leta do leta. Leta 1924 so znašali 1.760.000 mark, lani pa že 3.108.000 mark ali 40.404.000 Din. Ta vsota je tem zanimivejša, ker ni nastala iz velikih zneskov, ampak iz samih majhnih dohodkov. Nemška državna poštna reklama (z. z. o. z.), katere skupno imetje je last nemške pošte, služi v povzdigo poštne ustanove in v izboljšanje poštne prostoro. Vse nemško poštne uradništvo dela v pro-

speh poštne reklame, ker ima velike gmetne koristi od nje. Nemška poštna uprava podpira stavbne zadruge, uradniška stanovanjska društva in daje posameznim uradnikom posojila za zgradbo domov. Kdaj bomo mi deležni take in tolike državne naklonjenosti?

Stenogrami poročil bodo brezžično fotografirani in razposlani. Nemški listi poročajo, da bo nemška državna pošta v bližnji bodočnosti napravila skupaj s tvrdko »Telefunken« poizkus nove vrste telegrafiranja, ki bo obstajalo v tem, da bodo stenogrami brezžično telegrafirani od postaje do postaje. Jasno je, da bo ta metoda prenašanja poročil dosti hitrejša in ekonomičnejša od današnjega načina glede prenašanja telegramov.

Osebnosti.

Postavljeni: za kondukterja III/3 orožniški nadrednik Ivan Jalen na Jesenicah na Gor., za pogodbo. poštarja Alojzija Tekavec v Robu na Dolenskem in Anton Fras v Nedelšču.

Premeščeni: pb. ur. II/3 Justina Marušič iz Ljubljane 1 na Bled 1 in Otilija Kambič iz Ljubljane 1 v Rogaško Slatino; pb. ur. II/4 Iva Krajc iz Sv. Jurija ob Ščavnici v Apače in Ljudmila Povše iz Ljubljane 1 v Sv. Janez ob Boh. jezeru; pb. ur. II/5 Dragica Kuralt iz Ljubljane 1 v Pragersko; telefonistke III/3 Gizela Gumilar iz Murske Sobotne v Rogaševce, Berta Toplič iz Rogaševcev v Slovenjgradec, Erna Korenini iz Metlike v Žalec in Terezija Radovan iz Loke pri Zidanem mostu v Višnjo gor. priprav. III/4 Vlado Beer iz Ljubljane 1 v Križevce v Prekmurju, Ana Kokol iz Križevcev v Prekmurju v Mursko Sobotno, Kristina Mirtič iz Ljubljane 1 v Metliko, Terezija Lovšin iz Pragerskega v Toplice pri Novem me-

stu, Marta Burger iz Ljubljane 1 v Ptuj in Ljudmila Bajec iz Ljubljane 1 v Videm - Dobropolje; Zvan. 2. skupine Feliks Berce z ravnateljstva na Ljubljano 1; služ. 2. skup. Josip Brajer iz Ljubljane 2 na ravnateljstvo in Alojzija Zoppe iz Ljubljane 1 na Ljubljano 2; dnevničar Hilda Benedek iz Slovenjgradca v Zidani most in Emil Uršič iz Zidanega mosta na Ljubljano 1.

Upokojeni: inspektor I/5 Dušan Djordjevič na ravnateljstvu; pt. ur. II/2 Alojzija Vernik na Ljubljani 1 in Franc Koser v Juršincih ter zvan. 1. skupine Martin Tušar na Mariboru 2.

Prestanek službe: priprav. III/4 Mariji Petrič na Ljubljani 1 in služ. 2. skup. Antoniji Prek na ravnateljstvu je prestala službo radi dolgotrajne bolezni; dnev. Julij Lačen in Peter Kranjc na Mariboru 2 ter Peter Čižov na ravnateljstvu so bili odpušteni; dnev. Milan Senekovič na Mariboru 2 je pa podal ostavko na poštne službo.

Strokovne izpite za uradnike III. kategorije so napravili pri ravnateljstvu: soglasno: Anka Hudales, Miroslava Klemenčič, Vladislava Mikuš, Hedvika Ebber, Angela Karnovšek, Krista Raznožnik, Vlado Beer, Anton Schweiger, Ljudmila Bajec in Kristina Mirtič; z večino glasov: Ida Jelovšek, Ljudmila Schweiger, Slava Juh, Danica Serajnik, Evgen Čuderman, Alojzija Urbančič, Marta Burger in Ivan Tratnik.

Za vodstvo pogodbenih pošt so napravili izpite: s prav dobrim uspehom: Stanislava Prah, Pavla Rabič in Franja Vučak; z dobrim uspehom: Ferdo Kofol, Tinca Prezeli, Marija Ilc, Angela Grašič in Franja Novak; z zadostnim uspehom pa Katarina Hedjed.

Razširjajte „Poštni Glasnik“!

Dobro in poceni kupite samo:

nogavice, rokavice, palice, dežnike, modno blago, galanterijo, potrebščine za šivilje, čevljarje, krojače, sedlarje in tapeznike, razna mila, kravate pri

JOSIP PETELINC, Ljubljana

ob vodi, blizu Prešernovega spomenika

GOSPODOM

nudi najmoderneje obleke
najeksaktnjših krojev po
najnižjih cenah

FRAN LUKIČ, Ljubljana

Stritarjeva ulica

NAJUGODNEJŠI NAKUP

za kuhinjsko posodo, gospodinske potrebščine, železno pohištvo, štedilnike, peči, cementa itd. itd.

Vam nudi

priznana najcenejša tvrdka

BREZNIK & FRITSCH

LJUBLJANA, Stritarjeva ul. št. 7.

Uradniki dobe popust in tudi blago na obročno plačilo

TVORNIKA PERILA

PETER PIRC & Co.

LJUBLJANA, Sv. Petra c. št. 25

priporoča svojo bogato zalogo
damskega perila, vezenin, čipk itd.
od najcenejše do najfinejše vrste.

Članom gospodarske zadruge na
obroke.

FIRNEŽ, BARVE, LAK, EMAJL

in vse v stroko spadajoče blago,

DOBRO IN CENO KUPI DOBRO IN CENO
pri

Medić Zankl d. z. tovarna olja, laka in barv
o. z. Ljubljana-Medvode

Lastnik: Franjo Medić.

Ljubljanska gradbena družba z. o. z.

Ljubljana,

Slomškova ulica 19, telef. 2527.

Gradbeno podjetje, tehnična pisarna,
parna žaga, tesarstvo za stavbe
in pohištvo.

THE REX CO.

Ljubljana, Gradišče 10 — Zagreb, Sajmišče 56

Telefon št. 268 interurban. — Ustanovljeno 1906.

Specijalna trgovina prvovrstnih pisalnih in kopirnih
strojev, razmnoževalnih aparatov in raznovrstnih pisar-
niških potrebščin. Pisalni stroji na obroke.

Tuječ Evgen

LJUBLJANA, Cigaletova ul. št. 1

se priporoča

za prodajo elektrotehn. in tehničnega mate-
rijala, žarnic, motorjev, transformatorjev itd.

Manufakturna veletrgovina

FELIKS URBANČ, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta št. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po
nizkih cenah.

FRAN SKAFAR, Ljubljana

Rimska cesta 16.

Telefon št. 2823.

Posl. hran. rač. 1:747

Stavbeno in pohištveno mizarstvo.

Zaloga modernega pohištva in ameriške pisar-
niške rouleaux-oprave.

Solidno blago se samo hvali!

Solidno blago — najcenejše blago!

Pri tovarni

I. I. Naglas, Ljubljana

se o tem vsakdo točno prepriča.

Velika izbira pohištva, zaves in preprog.

A. Škedelj, Ljubljana

Stari trg 11a

priporoča po najnižjih cenah:

šolske in pisarniške potrebščine, razglednice in papir
NA DROBNO! NA DEBELO!

Modna manufakturna trgovina

FABIANI & JURJOVEC

LJUBLJANA

Stritarjeva ulica 5.

Priporoča se pri nabavi blaga za obleke, — Prodaja na obroke
potom Gospodarske zadruge pošt. in nam. členev.

Cene zmerno.

Postrežba točna in solidna.

Pri nakupu manufakturnega blaga, kakor tudi mo-
ških in otroških oblek vseh vrst, se priporoča
tvrdka

FR. SLOVNIK

Ljubljana, Stari trg 2.

Obleke po meri se cenijo, točno in najsolidneje
izdelujejo.

Izhaja, 1., 11. in 21. v mesecu. Naročnina na leto 24 Din, ožir. 12 Din za pol leta. Oglasi po dogovoru. Čekovni račun št. 11.834.
Rokopise je pošiljati uredništvu „Poštnega glasnika“ v Ljubljani, Pred Prilami 1. Reklamacije, oglašje in drugo pa na upravo lista Sv. Jakoba trg 2.
Za „Obl. organizacijo ppt. uslužbenecv v Ljubljani“ izdaja in ureja Joško Jakše v Ljubljani. — Za „Narodno tiskarno“ Fran Jezeršek v Ljubljani.